

alb. *kəpushə* „zecca“, „moscone“ (Leotti, 443), probabil cuvânt autohton (DA, I, 116, Capidan, *Raporturile*, 204, *Drăganu*, 75, *Rosetti*, II, 102 și 110). Despre accent, vezi § 35, pct. c. Derivat: *kəpušan̩ka* „un fel de lină cu impurități“ — în graiurile transcarpatice“ (Dzendzelivs'kyj, *Vivčars'ka leksyska*, 110), din *kəpuš* + suf. — *ánka*, la fel ca în *kakaradz'ánka*, vezi.

karaúša „camion“ — în graiurile de vest (Żelechowski, 335). Etimol.: Formație proprie < rom. dial. *caraiúș*, lit. *cărăuș* < *a cără* + suf. -*ăuș* (*Candrea* — *Densusianu*, 39, nr. 255, *Scheludko*, 134, *Šarovol's'kyj*, 55, *Crânjălă*, 438, *Rosetti*, V, 120). Despre -*a*, vezi § 26.

karúca 1° „caretă“; 2° „căruță adincă, cu două roți, în care huțului încarcă gunoiul pentru a-l transporta la cîmp“ — în graiurile bucovinene și huțule (*Hrinčenko*, 224, *Stolbunova*, 74, *Ukr.-russk. slovar'*, 315, cu mențiunea „regionalism“). Etimol.: < rom. *cărúță* (*Kalužniacki*, 16, *Șăineanu*, *Istoria*, 275, *Candrea*, 404, *Candrea* — *Densusianu*, 39, nr. 253, *Scheludko*, 134, *Šarovol's'kyj*, 55, *Crânjălă*, 432, *Rosetti*, V, 119, *Graur*, 70), prin dial. *carúță*. În unele graiuri ucrainene de tip bucovinean acest termen nu are nici un sinonim (*Stolbunova*, *ibid.*).

kastráma „pastramă (de oaiie)“ — în graiurile de stepă (*Zavorotna*, *Osoblyvosti*, 12—13). Etimol.: < rom. *pastrámă* < ngr. *πασταμάς* < tc. *pastirma* (*DLRM*, 589), cu disimilarea consonantică *p... m* > *k... m*.

katún „cătun“ — în graiurile transcarpatice și în altele, cunoscut pe un teritoriu foarte întins (*Korčinskij*, 43). Etimol.: < rom. dial. *catún*, de origine balcanică, cf. arom. *cătún* (*Papahagi*, 283), alb. *katunt* „sat“ (*Leotti*, 425), fără etimologie sigură (*Rosetti*, II, 111, *Ciorănescu*, 151).

kémpa „ostrov în mijlocul unui riu“, „ostrov în gura unui fluviu“ (*Żelechowski*, 341). Etimol.: < rom. *cîmp* < lat. *campus* (*Candrea*, 403, *Scheludko*, 134). Vocale -*a* se explică prin faptul că în ucrainiana populară nu există cuvinte terminate în -*mp*. Pe de altă parte, e posibil ca împrumutul să se fi făcut de la rom. dial. *cîmp*, interpretat de ucraineni ca un acuzativ feminin, de unde s-a refăcut un nominativ în -*a*, după modelul numeroaselor substantive în -*a* cu acuzativul în -*u* din sistemul morfologic propriu (cf. *kəpəstra*). De aceeași origine și *kým̩pa* „munte cu podiș“ — în Carpații Nordici (*Hrycak*, *Rumuns'ki zapozycen'n'a*, 14).

keptár' „un fel de scurteică fără mîne“ — în graiurile bucovinene, huțule, nistriene, precum și în ucr. literară (*Hrinčenko*, 235, *Ukr.-russk. slovar'*, 325, *Dejna*, 224). Etimol.: < rom. dial. *k'eptár'* „pieptar“ < *piept* + -*ár* (*Miklosich*, *EWSL*, 115, *Kalužniacki*, 17, *Șăineanu*, *Istoria*, 275, *Candrea*, 402, *Crânjălă*, 432, *Rosetti*, V, 119). Termenul este larg răspîdit în graiurile românești (*ALR*, s.n., V, h. 1184, *pieptar*). Var.: *kiptár'*. Derivat: *keptáryk*, din *keptár*, cu suf. diminut. -*yk*.

kiptár', vezi *keptár'*.

kl'ah „cheag“ — în graiurile carpatice. Etimol.: < v. rom. **kl'ag* „id.“ < lat. *coagulum* (*Miklosich*, *Wanderungen*, 10, *Kalužniacki*, 21, *Sobolevskij*, s.v., *Șăineanu*, *Istoria*, 273, *Candrea*, 401, *Candrea* — *Densusianu*, 51, nr. 332 și 333, *Scheludko*, 130—131, *Šarovol's'kyj*, 55, *Nandriș*, 143, *Crânjălă*, 444, *Stieber*, *Atlas lem̩k.*, III, h. 112, *klag*, *Vasmer*, *REW*, I, 278, *Rosetti*, V, 121,